

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 91.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392250736/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

kom der ud, til Skabet var tomt, og Sigurd rejste sig. Han børstede Støvet af sine Hænder og så spørgende på Tue:

«Hør nu, min gode Ven, er du rigtig vel?» han tog ham i Skuldrene, «leger du virkelig med det dør? hvor gammel er du egentlig? nå, snart elleve År — el-le-ve År — jo vist — o høj, se en Gang her!» han snappede en Dukke op af Dyngen, «o hvor sød! sikke Øjne, sikken Næse og Hår! o, hvor den er dejlig — er det din Kæreste? hva? Hedder den Rosa? ja, den hedder sikkert Rosa! O, Rosa! Ak, Rosa!» han knugede den ind til sit Hjærte og vendte Øjnene mod Himlen, «ak -ak!» sukkele han.

Den Dukke havde Alf elsket over alt i Verden, den skulde han have med sig i Seng hver Aften, ellers kunde han ikke sove — den havde Anton aldrig måttet få at se.

«Nå, tag den så og kys den!» Sigurd kyssede den hen til Tue. Han tog den op og stirrede på den.

Ja, Gu' er den sød, se bare på den! men du skulde dog for Anstændighedens Skyld gi' den nogle Klæder på, det er jo et Tøsebarn.»

Tues Læber dirrede, han famlede forgæves efter Ord. Sigurd var begyndt at proppe Legetøjet ind igen: da slap Tue pludselig Dukken, puffede ham til Side og kastede sig over Dyngen, gribende ned i den med bægge Hænder og kastende Tingene ind, hulter til bulter, i Blinde, ligegyldigt hvordan, bare bort fra Sigurds Øjne, ind i Mørket, ind i Glemslen.

«Sådan! sådan!» opmuntrede Sigurd.

Nøglen skreg i Låsen, Tue rejste sig og stirrede på ham. Sigurd drev op og ned ad Gulvet, strækkende sig i Solskinnet og gabende højlydt:

«Hør, skal vi nu ikke ned og have lidt frisk Luft oven på den Omgang? det er ligesom man trænger til det.»

Han standsede og lo, så han klukkede. Så blev